

ע"פ 5067/23 - פנחס דיין נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 5067/23

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המבקש: פנחס דיין

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בבאר שבע מיום 21.5.2023 בת"פ 36796-08-21
שניתן על-ידי כבוד השופט י' ליבדרו

תאריך הישיבה: כ"ב בתמוז התשפ"ג (11.7.2023)

בשם המבקש: עו"ד שרית קוטלובסקי

בשם המשיבה: עו"ד סיגל בלום

החלטה

1. בפני בקשה לעיכוב ביצועו של עונש המאסר בפועל שהושת על המבקש במסגרת גזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 21.5.2023 (ת"פ 36796-08-21, השופט י' ליבדרו).

2. ביום 1.2.2022 הרשיע בית המשפט המחוזי את המבקש על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון שבו תוקן כתב האישום ויוחסו לו עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ותקיפה בנסיבות מחמירות. הודאה זו מצד המבקש ניתנה לאחר קיומו של הליך גישור, ולאחר שהמבקש הצהיר כי הוסבר לו הסדר הטיעון, כי הוקרא בפניו כתב האישום

המתוקן, וכי הוא מודה בעובדות המפורטות בו. בהמשך לכך, בית המשפט המחוזי גזר על המבקש עונש של 20 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשי מאסר מותנים, וכן השית עליו תשלום פיצויים לשניים מהמתלוננים. במעמד שימוע גזר הדין, לבקשתה של באת-כוח המבקש ובהסכמת בא-כוח המדינה, הורה בית המשפט המחוזי כי המבקש יתייצב לריצוי עונשו ביום 5.7.2023.

3. ביום 3.7.2023 הגיש המבקש ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין. כפי שנטען בפני, הערעור על הכרעת הדין נסב על טענה של חזרה מהודאה בשל כשל בייצוג. לטענת המבקש, הוא לא קיבל ייעוץ משפטי הולם על-ידי הסניגורית שייצגה אותו בבית המשפט המחוזי, שלא העלתה בשמו טענה של הגנה עצמית. הערעור על גזר הדין נסב על הטענה שהעונש שהושת על המבקש מחמיר עמו יתר על המידה, בהתחשב בנסיבותיו האישיות. בד בבד עם הגשת הערעור, המבקש הגיש בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר עד להכרעה בערעור, שבגדרה טען כי משך תקופת המאסר מצדיק כשלעצמו היעדרות לבקשה. בהחלטתי מיום 4.7.2023 הוריתי על עיכוב ביצוע ארעי.

4. בתגובתה לבקשה ובדין שהתקיים בפני ביום 11.7.2023, טענה באת-כוחה של המדינה כי דין הבקשה להידחות. לשיטתה, סיכויי הערעור על הכרעת הדין להתקבל הם נמוכים, בהתחשב בכך שהמבקש לא תמך את טענותיו בתצהיר מטעמה של הסניגורית שייצגה אותו בבית המשפט המחוזי. אשר לערעור על גזר הדין, נטען כי בית המשפט המחוזי שקל את מכלול השיקולים הרלוונטיים, לרבות נסיבותיו האישיות של המבקש וסיכויי השיקום. יתר על כן, כך נטען, בית המשפט המחוזי הלך כברת דרך בכיוון של הקלה עם המבקש כאשר חרג ממתחם הענישה משיקולי שיקום.

5. לאחר ששקלתי את הדברים אני סבורה שדין הבקשה להידחות. כידוע, הכלל הוא כי עונש מאסר אשר הושת על נאשם יבוצע מיד לאחר שנגזר עונשו, וכי אין די בהגשת ערעור כדי להצדיק את עיכוב ביצוע העונש (ראו: ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל (7.6.2000); ע"פ 3475/23 אזולאי נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (11.5.2023)). בנסיבות העניין שבפני, עומדת בפני המבקש משוכה גבוהה במיוחד בבואו להוכיח את טענותיו בדבר סיכויי הערעור לצורך בקשתו לעיכוב ביצוע, והוא לא עמד בה. הדברים אמורים על רקע הוראת סעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, שלפיו נאשם רשאי לחזור בו מהודאתו בהינתן קיומם של "נימוקים מיוחדים", ובשים לב להלכה הפסוקה שלפיה חזרה מהודאה תאושר בנסיבות חריגות בלבד, בהתקיים פגם ברצון החופשי, כשל בייצוג המשפטי או רצון כן מצד נאשם בחשיפת האמת העובדתית (ראו: ע"פ 5622/03 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (19.1.2004); ע"פ 2840/23 קוטובסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (6.6.2023) (להלן: עניין קוטובסקי)). כפי שנקבע בפסיקה, לשלב הדיוני שבו מבקש נאשם לחזור בו מהודאתו יש משקל רב, וכאשר מדובר בשלב המאוחר של הגשת ערעור - יתאפשר הדבר רק בנסיבות יוצאות דופן, מטעמים מובנים (ראו: ע"פ 6349/11 שניידר נ' מדינת ישראל, פסקאות 18-19 (10.6.2013); עניין קוטובסקי, בפסקה 17). בענייננו, טענתו של המבקש בדבר הכשל בייצוג נטענה מבלי שהציג את תגובתה של באת-כוחו דאז לעמדה שהציג כעת. לאור האמור, בנסיבות העניין, ומבלי לקבוע מסמרות, קשה לייחס משקל רב לטענותיו של המבקש בדבר סיכויי הערעור שהגיש על הכרעת הדין (ראו והשוו: ע"פ 3161/17 עסאלה נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (23.5.2017); ע"פ 573/20 עדיאן נ' מדינת ישראל, פסקה 2 (26.1.2020); ע"פ 5836/22 יוגב נ' מדינת ישראל, פסקאות 9-10 (8.9.2022)).

6. משך תקופת המאסר שנגזרה על המבקש, מהווה נדבך נוסף שמצדיק את דחיית הבקשה לעיכוב ביצוע. אף אם אניח לטובת המבקש כי המותב שידון בערעור לגופו יראה לנכון להפחית מעונש המאסר, ואיני נוקטת כל עמדה בעניין זה - לא נראה כי הערעור יתייתר לגמרי, כפי שנטען. בנסיבות אלה, ובהתחשב גם בחומרת העבירות שבהן הורשע המבקש, באתי כאמור לכלל מסקנה כי יש לדחות את הבקשה. עם זאת, מצאתי להורות כי ערעורו של המבקש יישמע

לא יאוחר מסוף שנת 2023.

7. מבלי לגרוע מכך, אני מורה על דחיית מועד ריצוי העונש לתקופה קצרה, כדי לאפשר למבקש היערכות ומיון מוקדם, וזאת בהסכמת באת-כוח המדינה, שניתנה בדיון.

8. אשר על כן, הבקשה נדחית בכפוף לאמור בפסקה 7 לעיל. המבקש יתייצב לריצוי עונשו ביום 1.8.2023 בשעה 9:00 בבימ"ר דקל, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, כ"ג בתמוז התשפ"ג (12.7.2023).

שׁוֹפֵט